

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ**

**НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО УКРАЇНИ  
З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ**

**МАРІУПОЛЬСЬКА МІСЬКА РАДА**

**ФОНД РОЗВИТКУ МАРІУПОЛЯ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ  
УПРАВЛІННЯ, ЕКОНОМІКИ ТА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ  
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ  
ІМЕНІ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО**

**УКРАЇНСЬКИЙ КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ЦЕНТР**

# **РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

**Матеріали Міжнародної  
науково-практичної конференції**

присвяченої 25-річчю  
Донецького державного університету управління

Маріуполь  
2017

УДК 316/352

ББК 67.9(4Укр)

Р 36

**Р-36 Розвиток державного управління в умовах реформування: проблеми та перспективи:** збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції. – Маріуполь : Донецький державний університет управління; Український культурологічний центр, 2017. – 330 с.

Збірник містить матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Розвиток державного управління в умовах реформування: проблеми та перспективи», яка внесена до плану проведення наукових конференцій та семінарів з проблем вищої освіти і науки в системі МОН України. Мета конференції – синтез наукових досліджень і практики державного управління.

**Редакційна колегія:**

*Марова С. Ф.* – д. держ.упр., професор, завідувач кафедри менеджменту природоохоронної діяльності Донецького державного університету управління

*Токарева В. І.* – д. держ.упр., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Донецького державного університету управління

*Балусва О. В.* – д. е. н., доцент, проректор з наукової роботи Донецького державного університету управління, голова оргкомітету

*Чечель А. О.* – д. е. н., доцент, заступник голови, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

*Горшик В.Г.* – д.держ.упр., професор, директор Інституту управління, економіки та природокористування Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського

*Шестак В.С.* – д.ю.н., професор, завідувач кафедри загально-правових дисциплін Донецького державного університету управління

*Тарасенко Д. Л.*, – к.держ.упр., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Донецького державного університету управління

*Калініна І. В.* – к.ю.н., завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін Донецького державного університету управління

*Никифоренко Н.О.* – к.і.н., доцент, завідувач кафедри соціології управління Донецького державного університету управління

Відповідальна за випуск – *Чечель А.О.*,  
завідувач кафедри публічного управління та адміністрування  
Донецького державного університету управління

© Донецький державний університет управління (м. Маріуполь), 2017

хідність його існування в сучасному вигляді. На наш погляд, подібна практика є зайвою процедурою, яка ускладнює процес нормотворчості і призводить до невинного збільшення системи правового регулювання адміністративної відповідальності, тобто в такій ситуації було б доцільно вносити відповідні зміни і доповнення безпосередньо в КпАП.

Зважаючи на вищевказане, можна дійти висновків, що на сьогоднішній день трансформація суспільних відносин, потребує належної систематизації адміністративного законодавства та прийняття нового КпАП, який повинен буде вирішити багато принципових питань в частині, назви кодексу, необхідність поєднання в одному акті матеріальних і процесуальних норм, підстав адміністративної відповідальності, її суб'єктів, видів стягнень, системи суб'єктів адміністративної юрисдикції, принципів та порядку здійснення провадження у справах про адміністративні правопорушення тощо.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Кодекс Украинской ССР об административных правонарушениях: Науч.-практ. коммент. / В.С. Анджиевский, Э.Г. Герасименко, Е.В. Додин и др. – К.: Изд-во "Украина", 1991. – 623 с.

УДК 351.1

*Лук'янчук Д.Я.,*

*студент групи ІВ-16 Донецького державного*

*університету управління (м. Маріуполь)*

*судовий розпорядник Іллічівського районного суду м.Маріуполь*

*Григор'єва В. В.,*

*к. ю. н., доцент, доцент кафедри спеціально-правових дисциплін*

*Донецького державного університету управління (м. Маріуполь)*

#### ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ

На сьогоднішній день загальновідомо, що система державного управління України є малоефективною, тому що вона поєднує у собі елементи управління радянських часів та нові інститути влади, котрі були створені вже за часів незалежної України. Через це вона

є незавершеною і апіорі не є ефективною. Тому основною ціллю реформи повинно бути підвищення ефективності державного управління, оскільки з цього витікає безліч умов завдяки яким громадяни реалізують свої права та свободи, та забезпечує належне виконання владними особами своїх обов'язків.

Головною метою цього дослідження, є аналіз проблематики державного управління в результаті вибраного курсу на євроінтеграцію.

Проблематика державного управління є дуже актуальною темою на сьогоднішній день і нарешті, їй приділяють належну увагу дослідники та вчені. На мій погляд ми повинні приділити багато уваги працям сучасних дослідників – В. Бакуменко та О. Янчук, які є прихильниками європейської моделі розвитку апарату управління, також слід взяти до уваги роботи вітчизняних вчених: В. Гаращук, Н. Гончарук, Д. Павлова, Н. Тиндик. Але також хочу зауважити, що при дослідженні вітчизняних джерел можна побачити, що багато складових ще залишаються без належної уваги дослідників, тому питання цієї реформи є дуже актуальним.

Нова система державного управління повинна повністю перебудувати вже існуючу форму управління, та вона повинна виконуватись в межах адміністративної реформи. Проект цієї реформи був підготовлений широким колом заінтересованих осіб, а саме центральними органами виконавчої влади та народними депутатами України, з урахуванням Європейських стандартів належного адміністрування, сформульованих в документі SIGMA «Принципи державного управління».

Нормативно-правовим підґрунтям адміністративної реформи є: «Стратегія сталого розвитку Україна – 2020», «Стратегія розвитку системи державного управління фінансами», «Стратегія реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні на період до 2017 року», «Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні на 2015-2017 роки», «Стратегія реформування державного управління України на 2016-2020 роки».

Проаналізувавши ці нормативно-правові акти, можливо стверджувати, що влада відокремила шість основних напрямків за для належної реалізації адміністративної реформи:

1) абсолютно нове правове поле, що буде регламентувати державне управління в Україні;

- 2) створення нових органів, структур та інструментів, які будуть здійснювати державне управління;
- 3) нова кадрова підготовка та нова система кадрової підготовки для нової системи державного управління;
- 4) формування нових економічних основ для забезпечення належного виконання державного управління;
- 5) створення нових механізмів науково-інформаційного забезпечення апарату державного управління;
- 6) максимальне залучення суспільства у процесі управління державою та створення умов завдяки яким суспільство буде максимально контролювати владу.

Але все одно з усього вище сказаного можна зробити висновок, що основною ціллю цієї реформи повинно бути зростання ефективності державних гілок влади, а це можливо досягнути тільки тоді коли реформи проводяться комплексно та одночасно. Переформатування основних гілок влади має бути впроваджене, обов'язково із створенням структур громадянського контролю. Тільки враховуючи ці фактори впровадження адміністративної реформи буде успішним та буде сприяти підвищенню ролі суспільства в управлінні державою, тобто демократизації державних гілок влади.

### ЛІТЕРАТУРА

1. Про деякі питання реформування державного управління: Розпорядження Кабінет Міністрів України, від 24 червня 2016 року №474 р.
2. Стратегія сталого розвитку “Україна - 2020”: Указ Президента України від 12 січня 2015 р. № 5.
3. Стратегія розвитку системи управління державними фінансами: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2013 р. № 774.
4. Стратегія реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні на період до 2017 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 227.
5. Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 265.

6. Європейські орієнтири адміністративного реформування в Україні: Монографія / За заг. ред. В.Д.Бакуменка, В.М.Князева; Кол. авт.: В.Д.Бакуменко (кер. автор. кол.), Л.М.Гогіна, І.В.Козюра, С.О.Кравченко, Ю.Г.Кальниш, Л.Г.Штика. – К.: Вид-во НАДУ, 2005. – 172 с.

7. Янчук О. Трансформація системи виконавчої влади в контексті адміністративної реформи в Україні / О. Янчук // Адміністративне право в контексті європейського вибору України. Зб. наук. праць. – К.: Міленіум, 2004. – С. 188–191.

**УДК 351.84**

**Ляшова Г. С.,**  
*лаборант кафедри гуманітарних дисциплін  
Донецького державного університету управління (м. Маріуполь)*

### **АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ ВОЇНІВ АТО**

Під час зустрічі з військовими аташе іноземних держав 17 лютого 2017 року в Києві Головнокомандувач Збройних сил України В. Муженко повідомив, що на сході України від початку конфлікту загинули 2197 українських військовослужбовців та близько 8 тис отримали поранення [1].

Разом з набуттям військового досвіду, учасники бойових дій зазнають фізичних та психологічних травм. Як відомо, адаптація військовослужбовців, які повернулись з «гарячих точок» до мирного життя ускладнюється чисельними соціально-психологічними проблемами, що актуалізує потребу в організації реабілітаційної роботи.

Військовослужбовці, які брали участь у бойових діях, піддані воєнно-травматичному стресові, що викликаний такими обставинами. По-перше, військовослужбовці перебувають в ситуації, яка безпосередньо загрожує їхньому життю, вони опосередковано переживають смерть та поранення товаришів, психологічна напруга підтримується постійними негативними очікуваннями. По-друге, військовослужбовці в бойових умовах знаходяться в стані психічної депривації, що викликана неможливістю довгий час задовольнити важливі життєві потреби (зміна цивільного життя на воєнне,